

„Берковица**„Х. Петръ Х. Илиевъ.“**

„Негово Височество крайно прочувствованиятъ отъ прѣлѣстната ви телеграмма, Ви исказва своитѣ съболѣзнования, за геройската смъртъ на сина Ви, Поручика Загорски, който подъ Сливница, изпълни своя дългъ за честта и славата на отечеството. Негово Височество желае отъ душа Вамъ и на семѣйството Ви, здравие и благополучие прѣзъ настаналата нова година“.

Освѣнъ горнята телеграмма, уважаемый Х. Петръ, испратилъ за публикуване въ в. „Зорница“ и слѣдующий некрологъ:

НЕКРОЛОГЪ.

„Долоподписанный, извѣстывамъ на почитаемитѣ си приятели, сродници и познайници, че изгубихъ за всегда 24-годишния си любимъ синъ, единчката ми надѣжда, по име Григорій Х. Петровъ Загорски, поручикъ отъ българската армия, който командуваше рота въ Струмския № 2 пѣши полкъ. Той почина на 5-й Ноемврий 1885 год. при Сливница, въ сражението за защитата на столицата ни София. Той падна отъ три крушума, хвърлени отъ неприятелитѣ на славянството.“

На всичкитѣ убити, както и на сина ми, нека бѣде вѣчная память и лѣка прѣстъ, за гдѣто геройски защитихъ Отецеството ни. Намъ не остава друго на родителитѣ му, за